

ΦΡΑΓΜΟΣ ΣΤΗΝ ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΗ ΑΣΥΔΟΣΙΑ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΕΚΒΙΑΣΜΟΥΣ ΜΟΝΟ ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΑΠΑΝΤΗΣΟΥΜΕ ΟΛΕΣ ΚΑΙ ΟΛΟΙ ΣΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Μπροστά σε ένα πολιτικό-οικονομικό σύστημα που παραπαίει, τα κόμματα της αστικής τάξης δρομολογούν νέες αντιδραστικές πολιτικές εξελίξεις στο όνομα των αγορών, των τραπεζών και των συμφερόντων που εκπροσωπούν. Οι εκφραστές τους αναλαμβάνουν να στηρίζουν και να συνεχίσουν την άγρια αντεργατική επίθεση κράτους και κεφαλαίου, διορίζοντας μάλιστα ως πρωθυπουργό έναν αρχιτραπεζίτη, τον αρχιμάγειρα των στοιχείων την περίοδο της ένταξης της Ελλάδας στην ΟΝΕ! Προφανείς στόχοι της συγκυβέρνησης ΠΑΣΟΚ - ΝΔ - ΛΑΟΣ είναι η εφαρμογή των αντιλαϊκών μέτρων μαζικής εξαθλίωσης που έχουν ήδη ψηφιστεί και η συνέχιση της βάρβαρης πολιτικής που υπαγορεύεται από την ΕΕ και το ΔΝΤ, με την ψήφιση της νέας δανειακής σύμβασης, του νέου μνημονίου, του νέου προϋπολογισμού-σφαγείου.

Η εξυπηρέτηση των συμφερόντων των ντόπιων και των ξένων αφεντικών προϋποθέτει το **τσάκισμα κάθε μορφής συλλογικής πάλης από τα κάτω**, όπως εκδηλώθηκε στο δρόμο το προηγούμενο διάστημα, με αποκορύφωμα τις μεγαλειώδεις συγκεντρώσεις και πορείες της 48ωρης απεργίας στις 19 και 20 Οκτώβρη, καθώς και τις διαμαρτυρίες των παρελάσεων. Προϋποθέτει την κάμψη της αντίστασης και την απόσυρση από το προσκήνιο των αγωνιζόμενων ανθρώπων, εργαζόμενων, ανέργων και νεολαίων, ντόπιων και μεταναστών. Προϋποθέτει την ανάθεση της “σωτηρίας” σε “ειδικούς”, αυτή τη φορά και με το μανδύα της “εθνικής συναίνεσης”, δικαιολογώντας έτσι την ακόμη μεγαλύτερη ένταση του αυταρχισμού και της καταστολής.

Η λεηλασία της κοινωνίας, το ξεθεμελίωμα των εργασιακών δικαιωμάτων και η καταπάτηση της αξιοπρέπειας της εργατικής τάξης δεν έχουν τελειωμό. Η σφοδρή επίθεση που κλιμακώθηκε τα τελευταία χρόνια, κορυφώθηκε με την **ψήφιση του νομοθετικού τερατουργήματος - πολυνομοσχεδίου (Ν4024/2011)**, που περιλαμβάνει βάρβαρα αντεργατικά μέτρα, με στόχο να έχουν **μόνιμο χαρακτήρα** εντάσσοντάς τα στο μεσοπρόθεσμο πλαίσιο 2012 - 2015. Εργασιακή εφεδρεία, καθιέρωση του θεσμού της απόλυσης, ισοπέδωση των μισθών με την εφαρμογή του νέου μισθολογίου - φτωχολογίου για το δημόσιο τομέα. Κατάργηση των συλλογικών διαπραγματεύσεων και των συλλογικών συμβάσεων, φίμωση της ελεύθερης συνδικαλιστικής δράσης, αποδόμηση της συλλογικής δράσης στους εργασιακούς χώρους και κλάδους στον ιδιωτικό τομέα.

Αυτοί που απομυζούν και καρπώνονται τον πλούτο που παράγουμε εμείς οι εργαζόμενοι, στην προσπάθειά τους να διατηρήσουν και να διασώσουν το σύστημα της εκμετάλλευσης και της ανισότητας φαίνεται ότι δεν διστάζουν μπροστά σε τίποτα προκειμένου να υπερασπιστούν τα συμφέροντά τους. Πολύ περισσότερο όταν **απροκάλυπτα η εργοδοτική ασυδοσία μετατρέπεται σε νόμο**. Παραβιάζοντας μάλιστα τη συνταγματικότητα που μέχρι πρότινος οι ίδιοι υποστήριζαν. Είναι ξεκάθαρος ο στόχος τους. Να ξεμπερδέουν μια και καλή με γενιές εργαζόμενων, ανέργων και συνταξιούχων, ρίχνοντάς τους στον Καιάδα. Έτσι ώστε να συμπίεσουν το εργατικό κόστος και να επιβάλουν την κινεζοποίηση των μισθών. Από την άλλη, οι νέες γενιές που θα εισέρχονται στην παραγωγή θα δουλεύουν σαν σύγχρονοι σκλάβοι με εξευτελιστικούς μισθούς χωρίς να μπορούν να σηκώσουν κεφάλι. Μας υπαγορεύουν ένα μέλλον σκοτεινό, μεσαιωνικό, βαφτίζοντας την πολιτική τους “κοινό καλό” και “εθνικό συμφέρον”. Όσους μηχανισμούς και αν επιστρατεύουν για να μας το επιβάλλουν, ένα πράγμα γίνεται ξεκάθαρο. **Είμαστε δύο κόσμοι διαφορετικοί, με συγκρουόμενα συμφέροντα**. Από τη μία ο κόσμος των λίγων, των εκμεταλλευτών και από την άλλη ο κόσμος των πολλών, όλοι εμείς οι εκμεταλλεζόμενοι, που τα μόνα που έχουμε είναι η εργατική δύναμη και η αλληλεγγύη μας. Αυτοί παλεύουν για τα κέρδη, τα προνόμια και την εξουσία τους. Για μας διακυβεύονται τα πάντα: ο μισθός μας, η δουλειά μας, το μέλλον μας, η αξιοπρέπεια και η ελευθερία μας.

Ο κλάδος μας ως κομμάτι της εργατικής τάξης δεν αποτελεί εξαίρεση στο μεγάλο πείραμα που συντελείται σε βάρος μας. Πληθαίνουν τα παραδείγματα: εργαζόμενοι με ατομικές συμβάσεις, μειωμένα ωράρια και πετσοκομμένους μισθούς, κατάργηση δωρου, επιβολή εκ περιτροπής εργασίας και ανεξέλεγκτο διευθυντικό δικαίωμα, μερική απασχόληση, ανασφάλιστη εργασία, μαζικές απολύσεις, μη καταβολή δεδουλευμένων. **Το επιστέγασμα της επισφάλειας και της ανυπαρξίας κάθε εργατικού κεκτημένου αποτυπώνεται στο Άρθρο 37, με το οποίο δίνεται εξ ολοκλήρου στα αφεντικά και τους διευθυντές τους το δικαίωμα να αναγκάζουν σε υπογραφή επιχειρησιακών συμβάσεων, όπου οι όροι αλλά και η εφαρμογή τους ορίζονται αποκλειστικά από την εργοδοσία, επιχειρώντας να καταργήσουν τις συμβάσεις εργασίας, αλλά και κάθε διεκδίκηση των όρων εργασίας. Με μια εκβιαστική “συμφωνία” που απαιτεί τη συναίνεση των 3/5 των εργαζομένων της επιχείρησης (στο νόμο - έκτρωμα το κομμάτι αυτό ονομάζεται “ένωση προσώπων”) θα επιβάλλουν στο σύνολο των εργαζομένων τη συρρίκνωση των μισθών στο κατώτατο όριο της ΓΣΣΕ καταργώντας βασικές ρυθμίσεις των κλαδικών συμβάσεων, όπως επιδόματα και αυξήσεις. Αυτές οι “ενώσεις προσώπων” δεν συνιστούν συνδικαλιστικούς φορείς και δεν έχουν κανένα συνδικαλιστικό δικαίωμα. Δεν μπορούν να αναπτύξουν**

συνδικαλιστική δράση για να προτάξουν τις πραγματικές ανάγκες των εργαζομένων και να προστατεύσουν τα συλλογικά τους συμφέροντα, με αποτέλεσμα να μην μπορούν να αντισταθούν στα εκβιαστικά διλλήματα και την τρομοκρατία των εργοδοτών.

Πως απαντάμε;

Βρισκόμαστε σε άμεση επικοινωνία με το κλαδικό σωματείο μας, γινόμαστε μέλη του, το στηρίζουμε και το δυναμώνουμε με την ενεργό συμμετοχή μας, **δίνοντας έτσι πραγματικό νόημα στην ύπαρξή του**, κόντρα στην αντίληψη που θέλει τα σωματεία να παλεύουν μόνο για οικονομικά ζητήματα, **κόντρα στις λογικές της ανάθεσης και της διαχείρισης**. Μέσα από ανοιχτές συλλογικές διαδικασίες, με αποφάσεις που παίρνονται από συνελεύσεις με τη συμμετοχή όλων μας, τα σωματεία μπορούν να προτάξουν το κοινό μας συμφέρον, ως εργαζόμενων, μπορούν να είναι όπλο στα χέρια μας.

Δεν συναινούμε στα σχέδια της εργοδοσίας. Δεν υπογράφουμε την καταδίκη μας. **Αντιμετωπίζουμε τα προβλήματα στους χώρους δουλειάς ενωμένοι** και δεν αφήνουμε περιθώρια σε όσους παίρνουν το μέρος της εργοδοσίας να μας υπονομεύουν και να μας ξεπουλάνε. **Χτίζουμε επιτροπές αγώνα και πυρήνες αντίστασης**, επίσης μέσα από αμεσοδημοκρατικές διαδικασίες, για να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα που μας αφορούν άμεσα. Ενημερωνόμαστε, συζητάμε και φτιάχνουμε δεσμούς αλληλεγγύης και όχι σχέσεις αλληλοεξόντωσης. **Ταυτόχρονα χτίζουμε και τις γέφυρες επικοινωνίας ανάμεσα στους χώρους δουλειάς και το κλαδικό σωματείο**. Δεν υπογράφουμε καμία ατομική ή επιχειρησιακή σύμβαση πριν ενημερώσουμε το σωματείο.

Αναπτύσσουμε δεσμούς αλληλεγγύης με **κάθε προσπάθεια οριζόντιου αγωνιστικού συντονισμού πρωτοβάθμιων σωματείων, πρωτοβουλιών βάσης και εργατικών συλλογικοτήτων**. Συμβάλλουμε με όλες μας τις δυνάμεις σε κάθε προσπάθεια οργάνωσης, όχι μόνο στους χώρους δουλειάς, αλλά και στις γειτονιές και όπου αλλού υπάρχουν ή αναπτύσσονται εστίες αντίστασης (π.χ. άρνηση πληρωμών στα χαράτσια). Μπροστά σε αυτό τον οδοστρωτήρα δεν μπορούμε να πηγαίνουμε όπως πριν, πρέπει να βαδίσουμε άλλο δρόμο. **Δεν έχουμε αυταπάτες ότι αυτός ο δρόμος είναι εύκολος!** Αλλά έχουμε αρκετή πείρα για να γνωρίζουμε πως κανείς δεν θα επιβιώσει μόνος του, χωρίς σκληρό, ανυποχώρητο, συλλογικό αγώνα. Πως δεν υπάρχει καμία περίπτωση ατομικής λύσης ή βολέματος. Πως **δεν έχουμε τίποτα να περιμένουμε από τον ξεπουλημένο γραφειοκρατικό συνδικαλισμό της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ** που χρόνια τώρα διαχειρίζεται την ήττα.

Κάθε μικρή ή μεγάλη μάχη επιδρά αποφασιστικά στη διαμόρφωση του ταξικού, κοινωνικού-πολιτικού συσχετισμού. **Σε αυτές τις μάχες πρωταγωνιστές δεν μπορεί παρά να είμαστε εμείς οι ίδιοι οι εργαζόμενοι**. Γνωρίζουμε πως σε αυτή την πορεία δεν είμαστε μόνοι μας. Βαδίζουμε στον ίδιο δρόμο με τους υπόλοιπους εργαζόμενους του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα, τη νεολαία, τους άνεργους, τους μετανάστες, τους συνταξιούχους, όλους όσους παλεύουν για να ανατρέψουν την αντεργατική λαίλαπα, να συντρίψουν τον κόσμο της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης, να οικοδομήσουν μια κοινωνία ισότητας, αλληλεγγύης, ελευθερίας.

- **Απέναντι στους νόμους που μας επιβάλλουν, εμείς προτάσσουμε τις πραγματικές μας ανάγκες.**
- **Απέναντι στο μέλλον που μας υπαγορεύουν, εμείς προτάσσουμε το συμφέρον της τάξης μας.**
- **Απέναντι στα συμφέροντα των κυρίαρχων, μακριά από τις εκλογικές αυταπάτες, την υποταγή και το συμβιβασμό, εμείς επιλέγουμε το δρόμο της αξιοπρέπειας, της συναδελφικής αλληλεγγύης και της συλλογικής αντίστασης.**
- **Παλεύουμε στο δρόμο για να μην υπογραφεί η νέα δανειακή σύμβαση που χρεοκοπεί το λαό, για να καταργηθούν μνημόνια, μεσοπρόθεσμο και πολυνομοσχέδιο, για να ανατραπεί αυτή η πολιτική.**
- **Παλεύουμε στο δρόμο για να ανατρέψουμε τη συγκυβέρνηση των τραπεζών και κάθε άλλη κυβέρνηση του κοινωνικού πολέμου ενάντια στους εργαζόμενους. Σύγκρουση και ρήξη με την ΕΕ. Να πάρει ο λαός τις τύχες του στα χέρια του οργανωμένος μέσα από λαϊκές συνελεύσεις.**

Καλούμε όλες τις συναδέλφισσες και όλους τους συναδέλφους στη Γενική Συνέλευση με θέμα:

“Η αντίστασή μας απέναντι στα αντεργατικά μέτρα, το πολυνομοσχέδιο και το Άρθρο 37”

την Κυριακή στις 4 Δεκέμβρη και ώρα 11 το πρωί

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΒΙΒΛΙΟΥ - ΧΑΡΤΟΥ, ΑΤΤΙΚΗΣ

Λόντου 6 (2^{ος} όροφος) Εξάρχεια, τηλ: 210-3820537, e-mail: sylyp_vivliou@yahoo.gr, website: <http://bookworker.wordpress.com>